

ud og tager penge fra dem. Jeg er ikke sikker på, at børnene er enige i, at det bedste, man kan gøre for dem, er at tage penge fra dem, så der ikke er penge til, at de f.eks. kan få vinterstøvler, når det bliver vinter, at de kan få tre måltider mad om dagen, og at de kan få medicin, hvis de bliver syge. Jeg er ikke sikker på, at børn i Danmark synes, det er den rigtige og den heldige måde at gøre noget for dem på, og jeg tror altså, at man vil tale med større vægt, hvis man begynder at sikre, at alle børn i Danmark også kommer til at leve godt, og at vi ikke har børn i fattigdom. Det tror jeg vægter højere, når man skal ud og snakke med andre om, hvad de bør gøre, for så er det vigtigt, at man også har orden i eget hus.

I forhold til at begynde at målrette pengene til Grønland vil jeg sige, at Danmark selvfølgelig godt kan gå ind og sige, at vi nu er ligeglade med folkeretten, at vi ikke længere synes, vi vil anerkende, at Grønland er et selvstændigt folk, at vi ikke synes, vi vil anerkende, at Grønland skal have ret til at bestemme i egne forhold, og at vi ikke længere vil være med til, at vi skal ansvarliggøre folk i Grønland til selv at tage ansvar for at sikre ordentlige forhold for børnene. Jeg tror bare, det er den forkerte vej at gå, og jeg tror ikke, at det på lang sigt hjælper børnene i Grønland at sige, at man ikke i Grønland skal have et ansvar for, at der er ordentlige forhold.

Kl. 12:00

### Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg siger tak til ordføreren og går videre til den næste ordfører i rækken, fru Juliane Henningsen fra – og jeg vover et øje og udtaler det – Inuit Ataqatigiit.

Kl. 12:00

(Ordfører)

### Juliane Henningsen (IA):

Den 25. november sidste år var en følelsernes dag i Grønland. Det var dagen, hvor vi stemte ja til Grønlands selvstyre, det vil sige ja til de lovforslag, som vi har til behandling her i dag.

I Grønland blev det et overvældende ja til selvstyre med hele 75,5 pct. for og med en valgdeltagelse på op mod 72 pct. Det vakte følelser af stor glæde, stolthed og stort håb for fremtiden, nok især hos de unge grønlandere og hos mig som en ung grønlandsk politiker, der så brændende ønsker forandring.

Jeg spurgte forleden en ung grønlandsk kvinde fra byen Manitoq, hvad dette ja til selvstyre betød for hende. Hun svarede meget rammende, at hun og hendes generation ikke havde været

med til at indføre hjemmestyret i sin tid, så det nye selvstyre var for hende en ny chance for at få sit eget land og sin egen fremtid, og at hun derfor sammen med andre unge på selve afstemningsaftenen havde sunget sange om drømme og håb om selvstændighed og sange om kampen for at få lov til at være herre i eget hus. Det er jo helt rigtigt, for det her er vores mulighed.

Det grønlandske ja er et klokkeklart signal til os om, at Grønland er klar til mere selvstændighed og mere ansvar. Det er kort sagt en slags opfordring til jer her i salen om at behandle lovforslaget om Grønlands Selvstyre og de dertil hørende lovforslag med stor velvilje.

Frihed og ansvar går hånd i hånd i den nye lov. Med loven får vi fastlagt fordelingen af indtægterne fra naturressourcerne mellem Grønland og Danmark, og med loven får vi selvstyre på en lang række politiske og juridiske områder, samtidig med at vi overtager det økonomiske ansvar, som vedrører områderne. Rækkefølgen af de områder, der skal overtages, og tempoet, de overtages i, bestemmes alene af den grønlandske befolkning.

Vi har allerede startet reformer som forberedelse til selvstyret for at opnå større lighed og større social retfærdighed i det grønlandske samfund. I Inuit Ataqatigiit kæmper vi for, at befolkningen til stadighed får mere lige levevilkår og lige muligheder. Det er kendt, at nogle få danske politikere mener, at vi først har gjort os fortjent til selvstændighed, når vi har overvundet vores sociale problemer. Men det siger sig selv, at skulle alle lande i verden efterkomme det krav, ville meget få af dem kunne gøre sig fortjent til selvstændighed. Så i stedet for fortsat at fratage os ansvaret, mener jeg, at vi skal have ansvaret tilbage. Kun på den måde tvinger vi vores regering hjemme i Grønland til at handle, så vi kan få skabt en sund befolkning, et stærkt samfund og en bedre økonomi. At stå på egne ben er kort sagt en langsigtet løsning, som selvstyremodellen bygger på.

Selvstyre bliver naturligvis det helt store debatemne op til valget til det grønlandske Lands ting i år. Vi har også taget mange debatter om selvstyre her i salen, og dem takker jeg for. Nu har det grønlandske folk talt, og det blev et rungende ja til selvstyre.

Jeg håber, at I støtter deres ja og vores ja, så vi og I kan fejre indførelsen af Grønlands selvstyre på vores nationaldag den 21. juni i år. Derfor til-